

доколкото заявителката е поискала достъп до обществена информация представляваща финансови обосновки, към 5 проекта за нормативни актове, одобрени от МФ. Съгласно чл. 30б от Устройствения правилник на Министерски съвет и неговата администрация(УПМСНА) оценка за въздействието на проекта за нормативен акт по смисъла на чл. 35, ал. 1, т. 4, б „а“ и т. 8 УПМСНА се явява служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, която се събира, създава и съхранява във връзка с официална информация, както и по повод дейността на органите на тяхната администрация. Няма спор и относно обстоятелството, че тази информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на държавните органи и няма самостоятелно значение.

При това правилно в обжалваното решение е прието, че съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, и доколкото административният орган сочи основанията на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, предвиждащи ограничения на достъпа до тази информация е следвало да прецени дали по отношение на поисканата информация не е налице основанието по чл. 13, ал. 4 вр. § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ - надделяващ обществен интерес, в които случаи достъпът до нея не може да се ограничава, което не е направено.

Настоящият състав намира, че за административния орган е налице задължение да обсъди липсата и наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗДОИ независимо дали заявителят се е позовал на цитирания текст, предвид липсата, доколкото разпоредбата на чл. 13, ал.4 ЗДОИ не поставя условие тази преценка да бъде извършена само при позоваване на наличието на такъв интерес от страна на заявителя и пред вид задължението на органа да постанови акта си при спазване на задължението си по чл. 35 АПК - след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и принципите за законност (чл. 4 АПК), истинност (чл. 7 АПК) и служебното начало в административния процес (чл. 9 АПК). Правилен е и извод в обжалваното решение, че достъпът до обществена информация не може да бъде ограничаван предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 1 ЗДОИ.

Неоснователно е позоваването на чл. 28, ал. 2 ЗНА в касационната жалба, тъй като публикуването на мотивите към проекта за нормативен акт не изключва правата по чл. 4, чл. 13, ал. 1 и 4 ЗДОИ за запознаване със служебната обществена информация от вида на процесната, която дава възможност гражданите да си съставят мнение за дейността на задължените по чл. 3 ЗДОИ субекти, какъвто безспорно е ответника, при осъществяване на правомощията им.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на ВАС приема, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, като постановено при отсъствие на касационни основания за отмяна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4562 от 29.06.2016 г., постановено по административно дело № 4499/2016 г. от Административен съд София-град.

Решението е окончателно.